

L kapitola 11.

[1] Jednou se Ježíš na nějakém skrytém místě modlil; když přestal, řekl mu jeden z jeho učedníků: "Pane, nauč nás modlit se, jako tomu učil své učedníky i Jan." [2] Odpověděl jim: "Když se modlíte, říkejte: Otče [náš, jenž jsi v nebesích], buď posvěceno tvé jméno. Přijď tvé království. [Staň se vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.] [3] Náš denní chléb nám dávej každého dne. [4] A odpusť nám naše hříchy, neboť i my odpouštíme každému, kdo se provínuje proti nám. A nevydej nás do pokušení [ale vysvobod' nás od zlého]. [5] Řekl jim: "Někdo z vás bude mít přítele, půjde k němu o půlnoci a řekne mu: "Příteli, půjč mi tři chleby, [6] protože právě teď ke mně přišel přítel, který je na cestách, a já mu nemám co dát." [7] On mu zevnitř odpoví: "Neobtěžuj mne! Dveře jsou již zavřeny a děti jsou se mnou na lůžku. Nebudu přece vstávat, abych ti to dal." [8] Pravím vám, i když nevstane a nevyhoví mu, ač je jeho přítel, vstane a vyhoví mu pro jeho neodbytnost a dám mu vše, co potřebuje. [9] A tak vám pravím: Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. [10] Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. [11] Což je mezi vámi otec, který by dal svému synu hada, když ho prosí o rybu? [12] Nebo by mu dal štíra, když ho prosí o vejce? [13] Jestliže tedy vy, ač jste zlí, umíte svým dětem dávat dobré dary, čím spíše váš Otec z nebe dá Ducha svatého těm, kdo ho o to prosí!" [14] Jednou vyháněl Ježíš zlého ducha z němého člověka. Když ten duch vyšel, němý promluvil. Zástupy se divily. [15] Někteří z nich však řekli: "Démony vyhání ve jménu Belzebula, knížete démonů." [16] Jiní ho chtěli podrobit zkoušce; žádali od něho znamení z nebe. [17] Protože znal jejich myšlenky, řekl jim: "Každé království vnitřně rozdělené pustne a dům za domem padá. [18] Je-li i satan v sobě rozdvojen, jak bude moci obstát jeho království? říkáte přece, že vyháním demony ve jménu Belzebula. [19] Jestliže já vyháním demony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto budou oni vašimi soudci. [20] Jestliže však vyháním demony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království. [21] Sřezí-li silný muž v plné zbroji svůj palác, jeho majetek je v bezpečí. [22] Napadne-li ho však někdo silnější a přemůže ho, vezme mu všechnu jeho zbroj, na kterou spoléhal, a kořist rozdělí. [23] Kdo není se mnou, je proti mně; kdo se mnou neshromažďuje, rozptyluje. [24] Když nečistý duch vyjde z člověka, bloudí po pustých místech a hledá odpočinutí, ale když je nenalezne, řekne: "Vrátím se do svého domu, odkud jsem vyšel." [25] Přejde a nalezne jej vyčištěný a uklizený. [26] Tu jde a přivede sedm jiných duchů, horších než je sám, vejdou a bydlí tam; a konce toho člověka jsou horší než začátky." [27] Když toto mluvil, zvolala jedna žena ze zástupu: "Blaze tě, která tě zrodila a odkojila!" [28] Ale on řekl: "Blaze těm, kteří slyší slovo Boží a zachovávají je." [29] Když se u něho shromažďovaly zástupy, začal mluvit: "Toto pokolení je zlé; žádá si znamení, ale znamení mu nebude dáno, leč znamení Jonášovo. [30] Jako byl Jonáš znamením pro Ninivské, tak bude i Syn člověka tomuto pokolení. [31] Královna jihu povstane na soudu s muži tohoto pokolení a usvědčí je, protože ona přišla z nejzazších končin země, aby slyšela moudrost Šalomounovu - a hle, zde je více než Šalomoun. [32] Mužové ninivští povstanou na soudu s tímto pokolením, neboť oni se obrátili po Jonášovu kázání - a hle, zde je více než Jonáš. [33] Nikdo nerozsvítí světlo, aby je postavil do kouta nebo pod nádobu, ale dá je na svícen, aby ti, kdo vcházejí, viděli. [34] Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo má světlo. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě. [35] Hleď tedy, ať světlo v tobě není tmou. [36] Má-li celé tvé tělo světlo a žádná jeho část není ve tmě, bude celé tak jasné, jako když tě osvítlí světlo svou září." [37] Když domluvil, pozval ho k jídlu jeden farizeus. Ježíš k němu vešel a posadil se ke stolu. [38] Farizeus se podivil, když viděl, že se před jídlem nejprve neomyl. [39] Ale Pán mu řekl: "Vy farizeové očišťujetee číše a misky zvenčí, ale vaše nitro je plné hrabivosti a špatnosti. [40] Pošetilci! Což ten, který stvořil zevnějšek, nestvořil také to, co je uvnitř? [41] Rozdejte chudým, co je v mísách, a hle, všechno vám bude čisté. [42] Ale běda vám farizeům! Odevzdáváte desátky z máty, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. Toto bylo třeba činit a to ostatní neopomíjet. [43] Běda vám farizeům! S oblibou sedáte na předních místech v synagógách a líbí se vám, když vás lidé na ulici zdraví. [44] Běda vám! Jste jako zapomenuté hroby, po nichž lidé nahoře chodí a nevědí o nich." [45] Na to mu jeden ze zákoníků odpověděl: "Mistře, když toto říkáš, urážíš také nás!" [46] On mu řekl: "I vám zákoníkům běda! Zatěžujete lidi břemeny, která nemohou unést, a sami se těch břemen nedotknete ani jediným prstem. [47] Běda vám! Stavíte pomníky prorokům, které zabilí vaši otcové. [48] Tak dosvědčujete a potvrzujete činy svých otců: oni proroky zabíjeli, vy jim budujete pomníky. [49] Proto také Moudrost Boží promluvila: Pošlu k nim proroky a apoštoly a oni je budou zabíjet a pronásledovat, [50] aby tomuto pokolení byla připočtena vina za krev všech proroků prolitou od založení světa, [51] od krve Ábelovy až po krev Zachariáše, který zahynul mezi oltářem a svatyní. Ano, pravím vám, tomuto pokolení bude přičtena vina. [52] Běda vám zákoníkům! Vzali jste klíč poznání, sami jste nevešli, a těm, kteří chtěli vejít, jste v tom zabránili." [53] Když odtud vyšel, začali na něj zákoníci a farizeové zle dotírat a na mnohé se vypyťovat, činíce mu tak nástrahy, aby jej mohli chytit za slovo.